

NOTAT

11. april 2005

Høringsnotat vedrørende forslag til lov om ændring af lov om visse betalingsmidler

1. Indledning

Lovforslaget er sendt i høring den 17. marts 2005 hos 53 myndigheder og organisationer m.m. med høringsfrist den 29. marts 2005.

Der er i alt modtaget hørings svar fra 22 af de 53 hørte myndigheder og organisationer m.m. Heraf har 15 haft bemærkninger til forslaget. Derudover er der modtaget uopfordrede hørings svar fra yderligere 4 organisationer.

Den Europæiske Centralbank har oplyst, at Centralbanken som udgangspunkt har en høringsfrist på 4 uger, jf. Rådsbeslutning 98/415/EC. Bl.a. på grund af påskeferien kan Centralbanken ikke komme med evt. høringsbemærkninger før efter førstebehandlingen af lovforslaget i Folketinget. Folketinget vil blive orienteret om Centralbankens høringsbemærkninger, når bemærkningerne foreligger.

2. Sammenfatning

Hørings svarene udtrykker overordnet set tilfredshed med, at det er lykkedes at finde en løsning på striden om opkrævning af gebyr på Dankorttransaktioner. Hørings svarene bærer dog også præg af, at parterne i denne sag har modsatrettede interesser.

De organisationer, som repræsenterer pengeinstitutterne, ønsker som udgangspunkt, at betalingskortmarkedet og gebyrsætningen liberaliseres fuldt ud. Organisationerne udtrykker dog tilfredshed med, at det med lovforslaget fastslås, at detailhandlen skal være med til at dække omkostningerne ved driften af Dankort-systemet.

De organisationer, som repræsenterer detailhandlen, ønsker som udgangspunkt, at pengeinstitutternes opkrævning af gebyr for brug af betalingskort skal ske direkte og synligt hos forbrugerne. Organisationerne finder det dog positivt, at der med lovforslaget fastholdes en begrænsning af pengeinstitutternes prisfastsættelse for brug af betalingsinfrastrukturen til Dankortet. Der er desuden forskellige synspunkter på, hvordan abonnementsbetalingen skal fordeles på antallet af transaktioner. På dette punkt giver høringen ikke mulighed for at konkludere, at en anden fordeling af abonnementsbetalingen vil være mere rimelig for alle parter.

Flere høringsparter mener ikke, at forbudet mod overvæltning skal gælde ved brug af betalingsmidler i den ikke-fysiske handel. Argumentet for ikke at begrænse muligheden for overvæltning i den ikke-fysiske handel er, at pengeinstitutternes gebyrfastsættelse i den ikke-fysiske handel fortsat ikke er underlagt andre begrænsninger, end at gebyret skal svare til omkostningerne ved at drive betalingssystemet. Det vil derfor ikke være logisk at begrænse forretningernes mulighed for at overvælte gebyret i den ikke-fysiske handel.

Baggrunden for at forbyde overvæltning i den ikke-fysiske handel har været at sikre ligebehandling mellem fysisk og ikke-fysisk handel. I lyset af høringssvarene foreslås det, at lovforslaget ændres, så det eksplicit fremgår, at det bliver muligt for forretningerne at overvælte gebyrer i den ikke-fysiske handel direkte på forbrugerne.

Derudover er der foretaget mindre redaktionelle justeringer af lovforslaget.

3. Kommentarer til de enkelte emner

De væsentligste bemærkninger fra de hørte parter til de enkelte dele i lovforslaget gennemgås og kommenteres nedenfor med udgangspunkt i følgende opdeling:

- 3.1 Abonnementsbetalingen.
- 3.2 Sondringen fysisk/ikke-fysisk handel.
- 3.3 Forbudet mod overvæltning af gebyr på de udenlandsk udstedte internationale kort.
- 3.4 Særlige ordninger i henhold til lovens § 14, stk. 7 og 8.
- 3.5 Pengeinstitutternes omkostningsstrukturer.
- 3.6 Øvrige emner.

3.1. Abonnementsbetalingen

Dansk Handel og Service og COOP bemærker, at især blandt virksomhederne i intervallet fra 20.000-30.000 transaktioner pr. år opleves omkostningerne som uforholdsmæssigt store. Organisationerne ser gerne, at mellemniveauet bliver udvidet til at dække butikker med et større antal transaktioner, idet de samlede omkostninger og selve modellen forudsættes uforandret. Organisationerne har dog ikke givet et konkret forslag til ændring af intervallerne.

Generelt til abonnementsordningen anfører Dansk Handel og Service og COOP samt Håndværksrådet og HTS, at det bør fremgå af lovforslaget, at en væsentlig forudsætning for, at der kan opkræves et årligt abonnement fra betalingsmodtager er, at de nuværende valideringsregler, hæftelsesregler og betalingsgarantier ikke forringes overfor hverken forbrugere eller detailhandel. Det bør endvidere fremgå eksakt af loven eller bemærkningerne, at butikkernes abonnementsbetaling til pengeinstitutterne om-

fatter samtlige ydelser, der naturligt må anses for forbundet med driften af et velfungerende og sikkert Dankort-system. Det bør endvidere præciseres, at afviste betalinger ikke er omfattet af begrebet ”transaktion”. For at undgå fortolkningsusikkerhed bør det præciseres, at abonnementet er betaling for en finansiel ydelse og dermed moms fritaget. Slutteligt anfører organisationerne, at det er utilstrækkeligt, når det anføres i bemærkningerne, at ”de nærmere vilkår for abonnementsordningen i øvrigt vil blive fastsat mellem indløser og betalingsmodtager ved en privatretlig aftale.” Vilkårene bør skulle godkendes af myndighederne for at sikre, at vilkårene afspejler en rimelig hensyntagen til de involverede interesser.

Håndværksrådet og HTS anfører vedrørende de fastlagte intervaller, at de fører til en urimelig og unødvendig skævhed butikkerne imellem. HTS stiller forslag om en ændret intervalinddeling, hvor der indføres otte intervaller i stedet for de foreslåede tre intervaller.

Nærbutikkernes Landsforening finder, at de små butikker rammes urimeligt hårdt. Foreningen foreslår, at fordelingsnøglen ændres, således at abonnementsbetalingen fastsættes til 500 kr. for butikker med op til 20.000 transaktioner årligt og 1.000 kr. for butikker med op til 30.000 transaktioner årligt.

Oliebranchens Fællesrepræsentation, Hvidovre Erhvervsforening og Danmarks Handelsstandsforeninger foreslår, at intervalinddelingen og de valgte gebyrer ændres således, at butikker med store transaktionsmængder betaler en andel af det samlede gebyr, der er i bedre overensstemmelse med deres andel af den samlede transaktionsmængde.

Dansk Textil Union, Danmarks Skohandlerforening og Danmarks Tapet- og Farvehandlerforening finder, at der er indbygget en ubalance i den valgte skala, som betyder, at der sker en konkurrencemæssig forvridding af forholdet mellem meget store varehuse med mange transaktioner og de øvrige butikker. Foreningerne stiller forslag om en ny intervalinddeling for så vidt angår butikker med transaktioner mellem 20.000–30.000 transaktioner årligt.

Finansrådet anfører, at sætningen ”Abonnementet forudsætter mindst én transaktion i forretningen for at blive udløst” (Lovbemærkningerne til § 14, stk. 2) bør udgå. Hvis en forretning har valgt at indgå eller at være omfattet af en indløsningsaftale, skal der efter Finansrådets opfattelse betales abonnement, uanset om forretningen i praksis modtager Dankort-betalinger eller ej.

Til bemærkningen ”De præcise abonnementsbetalinger vil blive fastsat, når det nøjagtige antal forretninger og deres fordeling på antal transaktioner kendes ultimo 2005” (Lovbemærkningerne til § 14, stk. 3) anfører Finansrådet, at det er hensigten at opkræve gebyr af forretningerne, så snart

det praktisk kan lade sig gøre, og at eventuel regulering af abonnementet vil ske efterfølgende.

Kommentar

Om størrelsen af abonnementsbetalingen

Konkurrencestyrelsen har vurderet, at langt størstedelen af de samlede omkostninger ved Dankort-systemet er faste omkostninger. Det betyder, at de marginale omkostninger ved at gennemføre flere transaktioner er yderst begrænsede, og at omkostningerne ved Dankort-systemet således stort set er de samme uafhængigt af antallet af de enkelte forretnings transaktioner.

Dette bør som udgangspunkt indebære, at forretningerne skal betale det samme abonnement uafhængigt af antallet af transaktioner.

Tilsvarende har forretningernes omsætning ikke betydning for omkostningerne ved Dankort-systemet, og forretningernes omsætning bør således heller ikke indgå i vurderingen af fordelingen af omkostningerne ved Dankort-systemet.

På trods af disse betragtninger om omkostningerne i forholdet til antallet af transaktioner er det med lovforslaget forsøgt delvist at tage hensyn til forskellene i forretningernes omkostningsstrukturer. Dette er især sket ved at tage hensyn til de mindre forretninger med under 5.000 transaktioner. Lovforslaget tager imidlertid også hensyn til de mellemstore forretninger, som skal betale mindre end de store forretninger.

Samlet er lovforslaget udtryk for en afvejning mellem hensynet til at få dækket omkostningerne ved Dankort-systemet og forretningernes antal af transaktioner/forretningernes omsætning.

Andet

Lovforslaget vedrører ikke de nuværende valideringsregler, hæftelsesregler og betalingsgarantier. Disse regler er privatretligt reguleret mellem pengeinstitutterne og forretningerne.

Sætningen ”Abonnementet forudsætter mindst én transaktion i forretningen for at blive udløst” findes ikke at burde udgå. Hvis sætningen skulle udgå ville de beløbsmæssige angivelser af det årlige abonnement, som disse fremgår af pkt. 2 i den justerede Dankort-model, skulle justeres, hvilket ikke umiddelbart er teknisk muligt.

Det er en forudsætning for lovforslaget, at der kan kræves betaling af forretningerne, når det er praktisk hensigtsmæssigt, selv om den endelige størrelse af abonnementet først kendes ultimo året.

Det bemærkes endelig, at Konkurrencestyrelsen allerede efter den nugældende betalingsmiddellov har beføjelse til at føre tilsyn med betalingsmiddelovens § 14, jf. den gældende § 21, der fortsætter uændret.

3.2. Sondringen fysisk / ikke fysisk handel

Finansrådet tilslutter sig, at det i bemærkningerne anføres, at det ikke er hensigten at ændre den gældende sondring mellem fysisk handel og ikke-fysisk handel. Det bør tilføjes, at det ej heller er hensigten at ændre i gældende regler om indløseres ret til at kræve betaling af betalingsmodtager for så vidt angår ikke-fysisk handel.

Dansk Handel og Service og COOP, samt Håndværksrådet, HTS og Oliebranchens Fællesrepræsentation anfører, at indførelsen af et årligt abonnement gældende for den fysiske handel medfører, at der indføres en urimelig forskelsbehandling mellem ubetjent fysisk handel (også kaldet automathandel) og betjent fysisk handel, idet kun betjent fysisk handel er omfattet af abonnementsordningen. Opretholdes denne sondring vil den indenfor en række ”butikstyper” virke klart konkurrenceforvridende, idet vidt forskellige ”gebyrregimer” vil være gældende baseret på, om kunden bliver betjent eller ikke. Organisationerne anfører endvidere, at Finansrådets og pengeinstitutternes klassifikation af automathandel som fysisk handel i gebyrmæssig henseende bør kodificeres i loven.

Dansk Handel og Service, Håndværksrådet og HTS anfører endvidere, at forretningerne i den ikke-fysiske handel bør kunne overvælte gebyrerne på kunderne. Ved at indføre et forbud mod overvæltning vil gebyrerne på kunderne blive endnu mere skjulte. Endvidere medfører fjernelsen af adgangen til at overvælte gebyrerne på kunderne en svækkelse af konkurrencen mellem pengeinstitutterne på det liberaliserede ikke-fysiske område.

Foreningen for Dansk Internethandel (FDIH) anfører, at en så radikal ændring som den foreslåede ikke bør ske som et addendum til en helt anden problemstilling og proces, men bør overvejes selvstændigt. FDIH anfører i denne forbindelse, at lovforslaget og bemærkningerne ikke tager højde for de store belastninger for erhvervslivet, som det foreslåede forbud mod gebyrovervæltning ved ikke-fysisk handel vil afstedkomme.

FDB anfører, at begreberne fysisk og ikke-fysisk handel bør defineres nærmere, fordi der hersker usikkerhed om afgrænsningen heraf i praksis. Der bør i denne forbindelse sondres mellem betalinger, hvor bruger fysisk er til stede (butikshandel eller automathandel) og betalinger hvor brugeren ikke er fysisk tilstede (typisk nethandel).

Kommentar

i. Baggrunden for forslaget var hensynet til ligebehandling mellem fysisk handel og ikke-fysisk-handel. På baggrund af høringsbemærkningerne foreslås det imidlertid, at lovforslaget ændres, således at forbudet mod forretningernes overvæltning på brugerne *ikke* skal omfatte ikke-fysisk handel.

Hermed fortsættes principperne fra 1999-loven, hvor der blev givet adgang for pengeinstitutterne til at opkræve gebyr af ikke-fysiske butikker, samtidig med at disse butikker kunne overvælte gebyret på brugerne.

Med ændringsforslaget er hensynet til fortsat at støtte udviklingen af bl.a. Internet-butikker opretholdt.

ii. Det vurderes ikke, at de gældende regler indebærer uklarheder vedrørende sondringen mellem fysisk og ikke-fysisk handel.

3.3. Forbudet mod overvæltning af gebyr på de internationale kort

Dansk Handel og Service og COOP, samt Håndværksrådet, HTS og Oliebranchens Fællesrepræsentation anfører, at ophævelsen af butikkerne ret til at synliggøre gebyrerne på internationale kort er særdeles betænkelig, idet pengeinstitutterne opkræver et gebyr på 0,75 pct. på kreditkort og 0,40 pct. (max. 4 kr.) på debetkort. Procentgebyrerne uden overvæltningsadgang giver pengeinstitutterne adgang til at opkræve et urimeligt højt gebyr i forhold til omkostningerne og dermed i forhold til, hvad der ville være tilfældet ved virksom konkurrence. Retten til at synliggøre gebyrerne over for forbrugerne udgør den eneste reelle mulighed for at imødegå de stadigt stigende bankgebyrer. Sådanne skjulte gebyrer er i modstrid med den generelle målsætning på det forbrugerpolitiske område om, at gebyrer skal frem i lyset. Både procentbaserede gebyrer og forbudet mod at synliggøre gebyrer går imod de seneste tendenser i Europa. EU-Kommissionen har således i forbindelse med en verserende klagesag over MasterCard "overtalt" selskabet til at opgive et generelt krav om, at betalingsmodtager ikke må overvælte gebyret på forbrugeren.

HTS anfører endvidere, at forslaget indebærer, at det bliver overladt til de enkelte detailvirksomheder at påse, om de enkelte internationale kort som modtages, tilhører en valutaindlænding eller ej. HTS opfordrer til, at der fortsat gives dispensation for lovens § 14, således at der fortsat kan opkræves gebyr på de dansk udstedte internationale betalingskort.

Oliebranchens Fællesrepræsentation anfører supplerende, at forbudet mod at overvælte kreditkortgebyrerne på forbrugerne gør det ekstra attraktivt for banksektoren at promovere disse kort på bekostning af Dankortet. Forbudet mod synliggørelse af gebyret på dansk udstedte kreditkort rummer derfor en trussel mod Dankortets fremtid.

Dansk Textil Union, Danmarks Skohandlerforening og Danmarks Tapet- og Farvehandlerforening kan ikke støtte forslaget om at fjerne butikker-

nes overvæltningsret for de danske udstedte internationale kort. Der er tale om så betydelige gebyrer for butikkerne, at flere butikker må forventes at fravælge at modtage internationale kort i tilfælde af forbud mod overvæltning. Forbrugere, der ikke betaler med kort, vil i langt højere grad komme til at betale for kortkunders forbrug. Set i lyset af, at spørgsmålet ikke blev drøftet mellem parterne frem til fremlæggelsen af den justerede Dankort-model, er forslaget overraskende.

Kommentar

Hensynet til ligebehandling taler for, at forbudet mod overvæltning også skal strække sig til dansk udstedte internationale kort, således at reglerne for danske kort ensrettes. Dette er også forudsat i den justerede Dankort-model fra februar 2005, som et bredt flertal i Folketinget har givet deres opbakning til.

Erfaringerne fra udlandet har endvidere vist, at den mest almindelige situation er, at forretningerne ikke overvælter gebyret, uanset at forretningerne for nogle korttyper betaler væsentlig højere gebyrer end de danske. I visse tilfælde er det en del af aftalebetingelserne fra pengeinstitutternes side, at forretningerne ikke har adgang til at overvælte gebyrer direkte på brugerne.

Allerede i dag håndterer forretningerne opkrævning af forskellige gebyrer på de forskellige kort, og den foreslåede ændring for så vidt angår de dansk udstedte internationale kort ses derfor ikke at indebære særskilte problemer for forretningerne i relation til selve opkrævningen.

Det er i dag hovedsageligt valutaudlændinge, der benytter de udenlandsk udstedte internationale kort i Danmark, og muligheden for overvæltning vil derfor ikke p.t. betyde nogen mærkbar forskelsbehandling i forhold til de dansk udstedte kort. Hvis disse forhold ændrer sig, vil bekendtgørelsen om de internationale kort kunne ændres i overensstemmelse hermed.

3.4. Særlige ordninger i henhold til lovens § 14, stk. 7 og 8

Finansrådet anfører, at det er væsentligt og nødvendigt, at der med denne bestemmelse gives mulighed for på forretningsmæssig basis at indgå aftale med betalingsmodtagere om særlige ordninger eller funktionaliteter knyttet til Dankort-systemet. Det er derfor af største vigtighed, at de nærmere regler, som forudsættes udstedt i henhold til § 14, stk. 8, alene præciserer – og ikke indskrænker – adgangen til, at kortudsteder eller indløser på forretningsmæssig basis kan indgå aftale om særlige ordninger eller tillægsydelse. Muligheden for at fastsætte nærmere regler bør derfor kun udnyttes, såfremt der opstår fortolkningstvivel eller tvist om udmålingen af § 14, stk. 7.

Vedrørende formuleringen ”det enkelte betalingsmiddel” i § 14, stk. 7, forudsætter Finansrådet, at der er mulighed for at indgå aftale med beta-

lingsmodtager om særlige faciliteter, funktionaliteter eller tillægsydelser knyttet til såvel det enkelte kort, grupper af kort som til betalingssystemet i sin helhed. Dette bør præciseres i bemærkningerne til bestemmelsen.

Dansk Handel og Service og COOP samt Håndværksrådet og HTS anfører, at det er vigtigt, at det i loven sikres, at adgangen for pengeinstitutterne til at opkræve betaling for særlige ordninger forudsætter, at der ikke er tale om ydelser, som har været omfattet af det oprindelige gebyrforbud i den tidligere betalingsmiddellov. Ved udmøntningen af ministerens bemyndigelse efter § 14, stk. 8, skal det sikres, at der er tale om ordninger, som ikke kan anses for ydelser, der naturligt må anses for forbundet med driften af et velfungerende og sikkert Dankort-system. Endvidere skal det sikres, at der ikke sker forringelser i forhold til de nuværende valideringsregler, hæftelsesregler og betalingsgarantier overfor hverken forbrugere eller detailhandel.

Forbrugerrådet finder bemærkningerne til lovforslagets § 14, stk. 7 og 8, uklart formuleret og henstiller til, at bemærkningerne uddybes. Herunder foreslår Forbrugerrådet, at der i lovforslagets bemærkninger gives både en negativ og positiv afgrænsning af de muligheder, som der med disse særlige ordninger åbnes op for. Endvidere foreslår Forbrugerrådet, at det præciseres i lovforslaget, at § 14, stk. 6, tillige finder anvendelse i relation til særlige ordninger, således at forbrugeren ikke kan opkræves gebyr hos betalingsmodtager for disse tillægsydelser.

Kommentar

i. Det forudsættes med lovforslaget, at adgangen for pengeinstitutterne til at opkræve betaling for særlige ordninger ikke vedrører ydelser, som har været omfattet af det oprindelige gebyrforbud i den tidligere betalingsmiddellov.

ii. Med lovforslaget § 14, stk. 8, har ministeren hjemmel til at udstede nærmere regler for yderligere at præcisere adgangen til, at der kan indgås aftale om særlige ordninger.

iii. Det foreslås, at bemærkningerne til lovforslaget præciseres, således at det fremgår, at forbudet mod overvæltning, jf. forslaget § 14, stk. 6, tillige skal finde anvendelse på de særlige ordninger.

3.5. Pengeinstitutternes omkostningsstruktur

Finansrådet anfører, at der med lovforslagets § 14, stk. 1, ændres i den gældende lovs formulering, som er uhensigtsmæssig. Finansrådet foreslår i stedet, at bestemmelsen formuleres således: ”Omkostninger ved drift af et betalingssystem kan pålægges betalingsmodtager, jf. dog § 14, stk. 4. Omkostningerne fastsættes efter § 15, jf. dog § 14, stk. 2.”.

Håndværksrådet, Dansk Handel og Service og COOP finder det bydende nødvendigt, at det præciseres, at pengeinstitutternes gebyrer - nu i form af et årligt abonnement - skal afspejle en nærmere bestemt andel af pengeinstitutternes faktiske omkostninger forbundet med driften af Dankortsystemet. Dette forhold er særlig vigtigt fra 1. januar 2010, hvor udgangspunktet for pengeinstitutternes abonnementsindtægter ændres fra et i dag fast beløb på 125 mio.kr. (2005 niveau) til en omkostningsvurdering. Organisationerne finder endvidere, at der bør pålægges pengeinstitutterne pligt til særskilt regnskabsaflæggelse overfor Konkurrencestyrelsen for indløsningsdelen i PBS.

Dansk Handel og Service og COOP samt Håndværksrådet og HTS anfører endvidere, at der i lovforslagets bemærkninger til § 14, stk. 1 mangler en væsentlig tilføjelse. Således bør bemærkningen fra lovbemærkningerne til L221 af 30. april 2003 til lovforslagets § 1 (ad § 14, stk. 1, syvende afsnit) indføres i sin helhed i det nuværende lovforslag. Ordlyden af lovbemærkningerne til den gældende § 14, stk. 1 er, at efter den 1. januar 2010 ”skal Konkurrencestyrelsen påse, jf. § 15, at de gebyrer, pengeinstitutterne opkræver – hvoraf op til halvdelen af omkostningerne kan dækkes af gebyrer på forretningerne – ikke overstiger omkostningerne inklusive en rimelig avance, jf. nærmere bemærkningerne til forslaget § 2, samt at gebyrerne samlet set – dvs. gebyrer opkrævet fra såvel forbrugere som forretninger – ikke overstiger de samlede omkostninger inklusive en rimelig avance.”

For så vidt angår lovforslagets formulering af § 14, stk. 1 anfører organisationerne, at formuleringen af samme bestemmelse i den gældende lov i stedet bør anvendes for at undgå fortolkningstvivel. Organisationerne anfører endvidere, at det er afgørende, at det præciseres, at det ny abonnement afskærer pengeinstitutterne fra at opkræve yderligere betaling for alt, hvad der naturligt må anses for omkostninger til drift af et betalingsystem. Ligeledes skal det fastslås, at kun de omkostninger, som relaterer sig til indløsning, er relevante for betalingsmodtagers betaling af årsabonnement. Organisationerne peger endvidere på, at der er behov for en nøje afklaring af de relevante omkostningselementer og beregningsmetoder, ligesom det skal sikres, at der sker benchmarking mellem de forskellige pengeinstitutter for at sikre, at det er omkostninger fra den mest effektive indløser, som anvendes til kalkulation. Som et led i den samlede vurdering af pengeinstitutternes omkostninger skal pengeinstitutternes indtægtsside også indgå. Endvidere er det vigtigt, at Konkurrencestyrelsens pligt til hvert andet år at udarbejde redegørelser for pengeinstitutternes omkostninger til betalingskortsystemet opretholdes.

Kommentar

i. Det foreslås, at lovforslagets § 14, stk. 1, ændres, således at ordlyden af bestemmelsen i højere grad svarer til hidtidige formuleringer. Der er ikke påtænkt materielle ændringer med ændringsforslaget .

ii. Det fremgår af bemærkningerne til lovforslaget, at gebyrerne over for forretningerne skal afspejle en nærmere bestemt andel af pengeinstitutternes omkostninger forbundet med driften af dankortsystemet. Det foreslås dog for god ordens skyld, at bemærkningerne til lovforslaget ændres således at dette - især for perioden efter 2010 - fremgår tydeligere. Der vil ikke blive ændret på forudsætningerne bag den justerede Dankort-model fra februar 2005.

iii. Det findes med henvisning til Konkurrencestyrelsens vide beføjelser efter den gældende betalingsmiddelovs § 21 ikke nødvendigt at indføre særlige regler om særskilt regnskabsaflægelse.

3.6. Øvrige emner

Advokatrådet henstiller til, at det bør overvejes, om det er for tidligt at tage endelig stilling til virkningen af den seneste lovændring, som trådte i kraft januar 2005.

FDB finder, at bemærkningerne til lovforslaget i flere tilfælde alene forholder sig til Dankortet. FDB henstiller til, at det sikres, at de foreslåede lovændringer ikke lovfæster en særlig konkurrencefordel til Dankortet eller ejerne af Dankort-systemet, men at alle danske udstedere af betalingskort med chip gives lige mulighed for at konkurrere på betalingskortmarkedet til gavn for forbrugerne og virksomhederne.

Finansrådet anfører, at teksten under afsnittet "Forholdet mellem indløsere" i Lovbemærkningernes almindelige bemærkninger bør afspejle ordlyden i den justerede Dankort-model af februar 2005, pkt. 5, om en intern fordelingsnøgle mellem pengeinstitutterne på ikke-diskriminerende vilkår.

Kommentar

i. Det fremgår af selve lovteksten, at loven gælder for alle kort.

ii. Afsnittet "Forholdet mellem indløsere" afspejler pkt. 5 i den justerede Dankort-model fra februar 2005. Evt. forskelle mellem lovbemærkningerne og den justerede Dankort-model er ikke udtryk for en fravigelse af Dankort-modellen.

4. De hørte myndigheder og organisationer

Advokatrådet (Advokatsamfundet), Amdsrådsforeningen i Danmark, Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, CO-Industri, COOP Danmark (FDB), Den Europæiske Centralbank, Dankort A/S, Danmarks Nationalbank, Dansk Annoncørforening, Dansk Arbejdsgiverforening, DDK - Dansk Detail Kreditråd, Dansk Handel og Service, Dansk Industri, Dansk IT, Dansk Markedsføringsforbund, Dansk Postordreforening, Dansk Taxaråd, Danske Andelsselskaber, Danske Biludlejere, Danske Finansierings-

selskabers Forening, De Samvirkende Købmænd, Den Danske Dommerforening, Det Kriminalpræventive Råd, Finansforbundet, Finansministeriet, Finansrådet, Finanssektorens Arbejdsgiverforening, Finanstilsynet, Forbrugerombudsmanden, Forbrugerrådet, Foreningen for Dansk Internethandel, Forsikring og Pension, HK Danmark, HORESTA, HTS - Handel, Transport og Serviceerhvervene, Håndværksrådet, IT-Brancheforeningen, Kommunernes Landsforening, Konkurrencerådet, Landsorganisationen i Danmark, Liberale Erhvervs Råd, Lokale Pengeinstitutter, Miljøministeriet, Ministeriet for Videnskab, Teknologi og Udvikling, Nærbutikkernes Landsforening, Oliebranchens Fællesrepræsentation, PBS, Realkreditrådet, Sammenslutningen Danske Andelskasser, Skatteministeriet, Specialarbejderforbundet i Danmark, og Trafikministeriet.

Derudover har Landbrugsrådet, Hvidovre Erhvervsforening, Dansk Textil Union og Danmarks Handelsstandsforening afgivet høringsvar.